

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/46/2016
Identifikačné číslo spisu:	1415203664
Dátum vydania rozhodnutia:	21.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1415203664.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Námestie Martina Benku 9, 811 07 Bratislava, IČO: 35 886 625, v mene ktorej koná ako prokurista a advokát JUDr. Vladimír Kán, proti žalovanému: SWAN Mobile, a.s., so sídlom Borská 6, 841 04 Bratislava, IČO: 35 680 202, zastúpeného advokátskou kanceláriou BORLOKOVA & ASSOCIATES s.r.o., so sídlom Jakubovo nám. 19, 811 09 Bratislava, IČO: 47 243 805, v mene ktorej koná ako konateľka a advokátka Mgr. Ľudmila Borloková, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10Cb/144/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. júna 2015, č. k. 1Cob/122/2015-298, takto

rozhodol:

- I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením č. k. 10Cb/144/2015-235 zo dňa 09. 04. 2015 konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 12. 03. 2015 domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k poskytnutiu služby prístupu k sieťam žalobcu používajúcim frekvencie z frekvenčných pásiem 900 MHz a 1800 MHz formou národného roamingu na základe rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR č. 1310541001 zo dňa 30. 12. 2013 a uložil mu povinnosť strpieť neposkytnutie služby prístupu k sieťam žalobcu používajúcim frekvencie z frekvenčných pásiem 900MHz a 1800 MHz formou národného roamingu na základe rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR č. 1310541001 zo dňa 30. 12. 2013, zo strany žalobcu v prospech žalovaného, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v danom prípade nie je splnená jedna zo základných podmienok konania, konkrétne nie je daná právomoc súdov, ktorá predstavuje neodstrániteľný nedostatok konania, preto konanie v zmysle ust. § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 11.

06. 2015, č. k. 1Cob/122/2015-298, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 09. 04. 2015, č. k. 10Cb/144/2015-235 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. S názorom súdu prvej inštancie uvedenom v rozhodnutí napadnutom odvolaním žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd skonštatoval, že odvolanie podané žalobcom je dôvodné. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal otázkou, či je v tomto prípade daná právomoc súdov alebo nie. V rámci svojich úvah odvolací súd poukázal na ust. § 7 ods. 1 O. s. p. a uviedol, že pre posúdenie, či je v prejednávanej veci daná právomoc súdu, je rozhodujúci charakter právneho vzťahu, z ktorého vyplýva nárok, ktorý si žalobca mieni uplatniť vo veci samej. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetom konania vo veci samej sú majetkové vzťahy účastníkov, ktoré sa týkajú existencie dlieho oprávnenia tretej osoby odlišnej od vlastníka (žalovaného) užívať jeho majetok (žalobcu) v podobe vynútených nákladov. Právomoc Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad“) je daná v prípade sporov týkajúcich sa podstaty elektronickej komunikácie. To znamená, že úlohou Úradu je posudzovať otázky súvisiace s reguláciou odvetvia a plnením verejnoprávných povinností, nie však spory majúce základ v majetkových vzťahoch účastníkov, kedy je daná právomoc súdu. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že posúdenie právomoci súdu závisí od obsahu konkrétneho právneho vzťahu, ako aj vzájomného postavenia účastníkov a nie od okolností, či právny predpis upravujúci tento vzťah je z legislatívneho hľadiska súčasťou niektorého súkromnoprávneho odvetvia. Nakoľko odvolací súd bol toho názoru, že predmetom daného sporu je ochrana majetkových práv žalobcu, skonštatoval, že právomoc súdu na konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je daná. V závere svojho rozhodnutie poznamenal, že Úrad nie je oprávnený posudzovať súkromnoprávne úkony účastníkov.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním (č. l. 326), ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zastaví alebo návrh žalobcu zamietne. Podľa názoru žalovaného súdy v danom prípade: 1) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.) a 3) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

4. K dovolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril a navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Následne žalovaný vzal v celom rozsahu späť svoje dovolanie, a to písomným podaním zo dňa 18. 04. 2016 doručeným súdu prvej inštancie dňa 20. 04. 2016 (č. l. 477).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalovaný), zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolacie konanie je potrebné zastaviť (ust. § 446 C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa § 446 C. s. p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie zastaví. So zreteľom na jednoznačný, právne účinný dispozitívny úkon žalovaného, ako dovolateľa, ktorým vzal dovolanie späť, dovolací súd konanie o jeho dovolaní zastavil.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu (§ 256 ods. 1 C. s. p.) rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.